



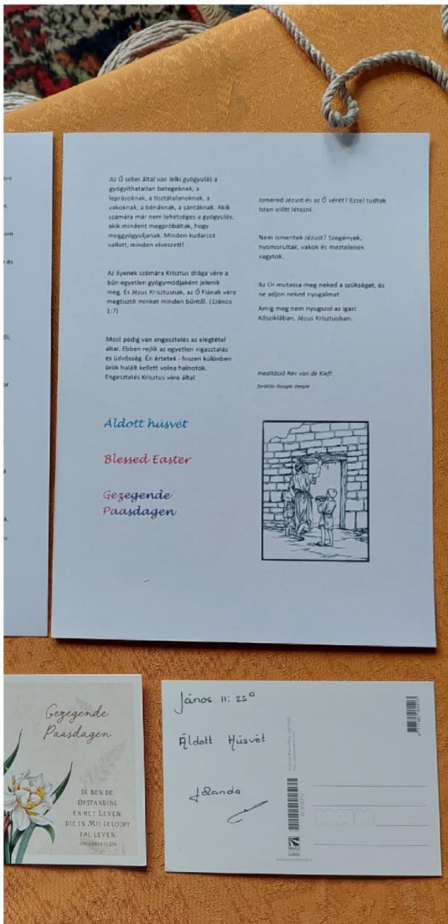
NIEUWSBRIEF MEI 2025



Beste familie, gemeenteleden, vrienden en bekenden,

De perenboom staat weer in bloei. Het is elk voorjaar weer een wonder hoe uit de schijnbare dode takken de knoppen tevoorschijn komen.

De dagen zijn hier ook weer langer (*het verschil met Nederland blijft gewoon een uur*). De mensen zijn weer meer op het land bezig. Tijdens de vrouwenmiddagen mocht ik beide vrouwengroepen voorzien van groentezaden en daarnaast een zakje aardappelzaad. Met het uitdelen van het zaad ook een meditatie besproken over Psalm 126 vers 5.



In maart mocht ik met één vrouwengroep de jaarlijkse regionale vrouwenmorgen bijwonen. Dit was een mooie gelegenheid om alle aanwezige vrouwen een Bijbel en de Christen- en Christinnereis van John Bunyan aan te bieden. Dit werd erg gewaardeerd. De bijeenkomst werd bezocht door studenten, door jonge en door oude(re) vrouwen. De grote verschillen die ik Roemenië dagelijks tegenkom was ook deze morgen duidelijk zichtbaar en kwam ook tot uiting in de gesprekken. Het is al heel bijzonder dat mensen die in schrijnende armoede zitten deze dag bezoeken. Een paar vrouwen vertellen over schrijnende situaties van vroeger. Het verschil tussen het leven vroeger en nu. Hoe het leven ook in Roemenië aan het veranderen is. Dat stond deze dag ook centraal. Waar leven we voor en wat willen we aan de jongere generatie meegeven?



Mooi om op deze vrouwendag alle vrouwen een boekje en een Bijbel aan te kunnen bieden.



Hoe geven we als vrouwen het voorbeeld aan de volgende generatie? Een belangrijke vraag? Wat is belangrijk in ons leven? De vrouwen gaven aan dat door de armoede het overleven vaak centraal staat. Het ontbreken van zingeving werkt door in de generaties en daardoor is het moeilijk om bezig te zijn met diepere waarden van het leven. Tijdens de gesprekken van de volgende bijeenkomsten bij mij op de locatie geven de vrouwen aan dat zij veel onvrede ervaren met betrekking tot allerlei maatregelen of juist het ontbreken van voorzieningen. Zij werken hard. Bewerken het land, betalen belasting en de staat eist het land na het overlijden weer op... Het is moeilijk om de cirkel te doorbreken. Zij geven aan dat er in Roemenië een groep personen is dat steeds rijker lijkt te worden en dat er een grote groep hardwerkende mensen is die weinig tot geen invloed op het beleid heeft. Generatie op generatie... Jongeren trekken massaal weg. De toekomst in Roemenië lijkt weinig bestaansrecht te hebben. In de (bijna) 3 jaar dat ik hier nu mag zijn, zie ik echt wel vooruitgang in de landbouw. Hoe mensen dingen aanpakken. De mensen geven echter wel aan dat de vooruitgang niet voor hen is. Dat zij er niet van profiteren. Het grootste probleem blijft volgens de vrouwen de oneerlijkheid in het toekennen van de pensioenen en in het ontbreken van een zorgstelsel.

De vrouwen geven aan dat zij geen vertrouwen hebben in hun overheid. Er heerst wantrouwen en dat is op veel terreinen terug te zien. Ook al bij de kinderen. De kinderen lijken een sterk rechtvaardigheidsgevoel te hebben. Dit is bij het uitdelen en het verdelen van iets wel belangrijk om rekening mee te houden. Ook hier is wijsheid nodig om de kinderen hierin iets te leren.

Begin april mocht ik met de vrouwengroep zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus, aan de hand van een gehouden preek in Nederland, samen doornemen. Om samen te spreken wat nu de enige troost is in het leven en in sterven. De vrouwen spraken over de recente aardbevingen en over de bouwvallige huizen die hier ook zijn. Niets is bestand tegen zo'n aardbeving en dat we alleen veilig zijn onder Zijn beschermende Hand.

Hier is ook zoveel ellende, eenzaamheid, rouw, armoede, verslaving, waar ligt de troost? Voor 5000 euro zouden de mensen in de auto stappen en naar Holland rijden, waarschijnlijk andersom ook maar dan voor een iets hoger bedrag. Een vrouw uit de groep geeft aan dat haar pensioen 280 lei (€56,-) per maand is. Zij heeft 28 jaar gewerkt. Een andere vrouw heeft niet in loondienst gewerkt en geeft aan dat zij geen aanspraak kan maken op een pensioen of een oudedagsvoorziening. Er zijn dus veel ouderen die een laag tot geen inkomen hebben. Veel situaties zijn menselijkerwijs gesproken uitzichtloos en troosteloos. Wat zou het rijk zijn dat de ware Troost gevonden mag worden.

De mensen die koeien hebben behoren bij de gegoede klasse. Mensen zonder koeien hebben vaak wel een paar kippen. Het verbouwen van groente in een tuin is daarom heel erg belangrijk. Heel mooi dat de groentezaden door de vrouwen aan veel dorpsbewoners zijn uitgedeeld. De mensen helpen elkaar bij het in orde maken van de tuinen.



Met de kinderen ben ik bezig met de vertelling over Mozes. De laatste vertelling voor Goede Vrijdag hebben we samen geluisterd naar de laatste plaag in Egypte. De betekenis van het bloed aan de deurposten, achter het bloed is het oudste kind veilig. Samen nagedacht over Goede Vrijdag. Alleen het bloed van de Heere Jezus kan ons wassen van alle zonden, alleen door Zijn Bloed zijn wij veilig.

De kinderen kregen een geschenktasje mee met een boekje van M. Waterman "De Heere is waarlijk opgestaan". De oudere kinderen kozen de Engelse uitgave van het boekje en de jongere kinderen de Hongaarse uitgave. Verder kwam in het tasje een notitieboekje en een meditatie over het waarom van Goede Vrijdag (*vertaald in het Hongaars via Google DeepL*) en gecontroleerd door enkele vrouwen.

Het is zo mooi dat er vanuit Nederland op zoveel verschillende manieren en door zoveel verschillende personen wordt meegedacht om het werk mogelijk te maken. Dat ik kan wonen en werken op deze locatie, dat er materialen worden gestuurd, dat de benodigde middelen komen vanuit de achterban. Het stemt me tot verwondering. Een trouwe achterban, een trouwe meelevende gemeente en soms zomaar onverwacht ook een vrouwenvereniging uit een ander gedeelte van het land.



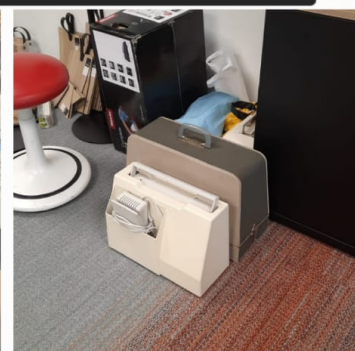
Vrouwenvereniging uit Ochten, weer bedankt!



Gemaakt door vrouwen uit Idrifaia, Urk en Ochten!



Vrouwenvereniging uit Krabbendijke, hartelijk bedankt!



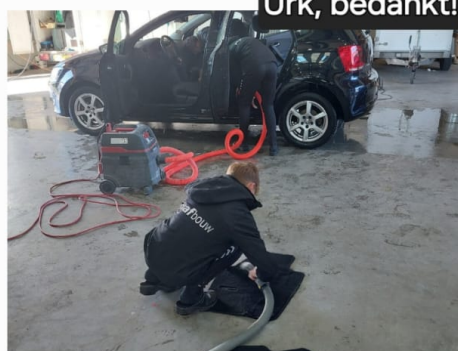
breigroep van het Top, weer bedankt!



Elma's textiel en beenmode, bedankt!



Urk, bedankt!



Ik zie het als een bijzondere zegen dat er zo'n betrokken achterban mag zijn die zoveel schenkt wat hier in de gemeenschap nodig is. Een ieder die op welke manier dan ook betrokken is, heel hartelijk bedankt voor uw betrokkenheid. Wilt u ook voor het eenvoudige werk hier blijven bidden dat het gestrooide zaad ook vrucht mag dragen?

Een hartelijke groet,

Jolanda

Formulier Periodieke Machtiging

De stichting KIMON is een christelijke, interkerkelijke zendingsorganisatie, die zich richt op het noodlijdenden kind wereldwijd. Via zending en hulpverlening willen we een handreiking doen om de materiële, lichamelijke, sociale en geestelijke nood van de kinderen te verlichten. Daartoe zendt de organisatie veldwerkers uit naar diverse landen, zoals Guinee-Bissau, Mozambique, Zuid-Afrika, Roemenië, Oekraïne, Thailand en Malawi.

Graag ondersteun ik de uitzending van (veldwerker) naar	(land)
Ik machtig de stichting KIMON om ieder _____ van mijn rekening af te schrijven, ingående per _____ (datum) t.b.v. _____ (veldwerker) ☐ Ik machtig de stichting KIMON om éénmalig van mijn rekening af te schrijven t.b.v. de uitzending van Naam: _____ Adres: _____ Postcode en Woonplaats: _____ IBAN rekeningnummer: _____ Telefoonnummer / E-mail: _____ Handtekening: _____	

Giften (eenmalig of periodiek) zijn welkom op:

ING NL47 INGB 0006849217 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn, of
ABN AMRO NL77 ABNA 0400598698 t.n.v. stichting KIMON te Apeldoorn

NB.: vermeld bij uw giften: Project Naam land – Naam veldwerker



Wij vinden uw privacy erg belangrijk en gaan daarom zorgvuldig om met uw persoonsgegevens. Uw gegevens worden uitsluitend door of namens ons gebruikt. De werknemers, vrijwilligers en door Stichting Kimon ingeschakelde derden zijn verplicht om de vertrouwelijkheid van uw gegevens te respecteren.

Stichting Kimon

**Laan van Westenek 12
7336 AZ Apeldoorn**

**Postbus 646
7300 AP Apeldoorn**

NL47 INGB 0006 8492 17

**085-0407610
info@kimon.nl**